

nr. 2 og 3, men omfatter foruden den prøveforberedende og den erhvervsmæssige undervisning også almen undervisning, jfr. almindelige bemærkninger, afsnit 4.

Bestemmelsen om, at undervisningsministeren kan fastsætte begrænsninger i emnekredsen, har sammenhæng med, at man har udeladt formålsparagraffen i den gældende lovs § 1, stk. 1, der i sig selv indeholder en vis begrænsning af ungdomsskolens emneområder.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny. Baggrunden for bestemmelsen er, at ungdomsskolen ikke bør kunne benyttes som lektiehjælp for elever i andre skoleformer, samt at det ikke må være muligt at indstille sig til statskontrolleret prøve i samme fag inden for samme prøvetermin ved to forskellige skoleformer.

Til § 4

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende lovs § 4. Af hensyn til en vis ensartethed i kapitlernes opbygning er der dog foretaget mindre korrektioner.

Nr. 1 afløser den gældende lovs § 7, stk. 3, idet forpligtelsen til at modtage elever fra andre kommuner dog er foreslået gjort uafhængig af, om elevens hjemstedskommune har oprettet undervisning i vedkommende fag eller fagkombination. Denne betingelse forekommer ikke rimeligt begrundet, når der er tale om en landsdækkende, offentlig skoleform, og kan medføre en vis stivhed i systemet i tilfælde, hvor elevens bopæl og arbejdssted er beliggende i forskellige kommuner. Kravet om åbenhed udelukker ikke, at virksomheden i det konkrete tilfælde tilrettelægges med henblik på en speciel gruppe, f. eks. for en afgrænset aldersgruppe eller for deltagere, der har specielle forudsætninger for at deltage. Endelig kan almen undervisning, prøveforberedende og erhvervsmæssig undervisning tilrettelægges under hensyntagen til deltagernes handicap.

Nr. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 2. For så vidt angår den prøveforberedende og erhvervsmæssige undervisning fastslås det, at undervisningen skal overholde de planer, der gælder for faget eller emnet. For den almene undervisnings vedkommende vil det herefter være tilstrækkeligt at kræve en kort beskrivelse af undervisningen på de enkelte hold.

Nr. 3. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 5.

Nr. 4. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 6.

Nr. 5. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 4.

Nr. 6. Bestemmelsen er ny, men bevirker ingen realitetsændring, da det allerede i den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 1, er forudsat, at den enkelte ungdomsskole har en leder.

Stk. 7. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 1, 3 og 8. Med hensyn til lønfastsættelsen henvises til almindelige bemærkninger, afsnit 5.

Nr. 8. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 9.

Nr. 9. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 7.

Til § 5

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 6, stk. 1, 1. pkt. Tilbudsoversigten erstatter forslaget til ungdomsskolevirksomhed, og det er herudover nødvendigt, at der udarbejdes en fortegnelse over den faktisk etablerede virksomhed. Fortegnelsen skal bl. a. danne grundlag for tilsynet med virksomheden og for beregninger på landsplan over aktiviteten. Bestemmelsen i den gældende lov om, at der til alle unge mellem 14 og 18 år i kommunen skal fremsendes tilbud om ungdomsskolevirksomhed, er udeladt af lovforslaget, da bestemmelsen er indeholdt i skolestyrelseslovens § 28, stk. 2.

Stk. 3. Reglen om ungdomsskoleplaner findes i skolestyrelseslovens § 3, der også giver regler om indsendelse til amtsrådet. Med hensyn til den administrative procedure henvises i øvrigt til almindelige bemærkninger, afsnit 7.

Til § 6

Stk. 1. Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 5, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 2. Kommunens henvisningspligt foreslås dog begrænset, således at denne pligt ikke omfatter almen undervisning og heltidsundervisning. Med denne begrænsning vil henvisningspligten ikke kunne afholde en kommune fra at tilbyde specielle emner inden for almen undervisning, for hvilke der har vist sig en vis lokal interesse, men hvor henvisningspligten vil være vanskelig at opfylde.

Stk. 3. Hjemstedskommunens betalingsforpligtelse er i den gældende lovs § 7, stk. 2 og 3, be-